

T R E Ś C :

DZIAŁ II. SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

Poz. 334. Uchwała Rady Ministrów w sprawie Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1950.

DZIAŁ II SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

334.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 marca 1950 r.

w sprawie Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1950.

W wyniku przedterminowego wykonania 3-letniego Planu Odbudowy Gospodarczej oraz wykonania z nadwyżką Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1949, okres odbudowy gospodarczej został w zasadzie zakończony. Produkcja przemysłu wielkiego i średniego osiągnęła w r. 1949 na 1 mieszkańca Polski w porównaniu ze stanem przedwojennym 246%, produkcja rolna 122%, dochód narodowy — ok. 175%. Rok 1950 jest pierwszym rokiem okresu rozbudowy gospodarczej, okresu, w którym zostaną zbudowane podstawy socjalizmu.

I. Przemysł.

§ 1. Wartość produkcji przemysłu socjalistycznego w cenach niezmiennych wyniesie 20,5 mld zł, tj. wzrosnie o 21,9% w porównaniu z rokiem 1949, w tym wartość produkcji państwowego przemysłu wielkiego i średniego wzrosnie o 17,7%, a wartość produkcji socjalistycznego przemysłu drobnego — o 66,7%.

§ 2. Wartość produkcji przemysłowej przedsiębiorstw podległych poszczególnym ministerstwom wzrosnie, jak następuje:

Ministerstwo Górnictwa	o 4,8%
„ Przemysłu Ciężkiego	o 18,3%
„ Przemysłu Lekkiego	o 18,9%
„ Przemysłu Rolnego i Spoż.	o 14,8%
„ Handlu Wewnętrznego	o 35,6%
„ Żeglugi	o 30,3%

§ 3. Wzrost produkcji ważniejszych artykułów w przemyśle socjalistycznym wyniesie:

energia elektryczna	8,4%
węgiel kamienny	3,2%
koks	0,5%
rudy żelazne surowe	5,9%
surówka	10,7%
stal surowa	9,0%
wyroby walcowane	13,9%
cynk	4,4%
parowozy normalnotorowe	22,8%
wagony towarowe	4,8%
samochody ciężarowe	165,3%
traktory	43,3%
maszyny i urządzenia dla przemysłu górnictwo- go (liczone wg wartości)	18,8%
maszyny rolnicze (liczone według wartości) obrabiarki do metali i drzewa (liczone we- dług wartości)	3,5%
30,4%	
budowa okrętów	35,0%
maszyny wirujące	50,7%
odbiorniki radiowe	69,4%

cement portlandzki i hutniczy	6,1%
cegła pełna i dziurawka	36,3%
kwasy siarkowy	21,2%
soda kalcynowana	18,2%
soda kaustyczna	9,9%
nawozy azotowe H ₂	2,0%
nawozy fosforowe P ₂ O ₅	26,2%
tkaniny bawełniane	6,7%
tkaniny wełniane	6,7%
tkaniny lniane	17,5%
tkaniny jedwabne	24,3%
włókno cięte	5,4%
wyroby dziane	24,5%
obuwie skórzane mechaniczne	26,7%
papier	5,9%
tektura	10,1%
meble gięte	20,1%
meble stolarskie	31,6%
cukier	10,9%
margaryna i inne tłuszcze jadalne utwardzone	22,8%
konserwy mięsne	32,2%
mydło do prania	26,2%
papierosy	8,1%

§ 4. Uspołecznione rybołówstwo morskie zwiększy połow ryb do 36,5 tysięcy ton, tj. o 46,7% w porównaniu z r. 1949.

§ 5. Podjęta będzie produkcja artykułów dotychczas w kraju niewytwarzanych. W szczególności produkowane będą: rudy miedzi, koncentraty miedzi, żelaznikiel, sprzężarki amoniakalne o wydajności 100.000 Kcal/godz., kotły stalowe do centralnego ogrzewania, nowe typy obrabiarek (wiertarka wielowrzecionowa typ KWK, trak szybkościowy typ T. G. P. 2 i inne), nowe typy maszyn rolniczych (brony talerzowe, znaczniki, dołowniki i inne) elektryczne dmuchawy lutniowe, nowe typy gaśnic, prostowniki rtecłowe nisko-napięciowe, lampy kwarcowe, reflektory morskie, aparatura do lamp jarzeniowych, nadajniki krótkofalowe, aldehyd octowy, rezorcyna, płyty izolacyjne z paździerz, lekkie betony „Ytong”, elementy prefabrykowane z betonów strunowych koła pełnogumowe.

§ 6. Zostaną uruchomione nowe ważniejsze obiekty przemysłowe i urządzenia w zakładach istniejących: turbosopły o łącznej mocy 240 MW, gazociąg Lubienia—Warszawa, trzy piece martenowskie, dwie walcownie, zakłady miedzi i niklu, fabryka łożysk kulkowych (I etap), fabryka kwasu siarkowego, fabryka wyrobów z mas plastycznych, cementownia, cztery większe betoniarne, pięć pieców do wypalania porcelany technicznej, fabryka doświadczalna betonów strunowych, przędzalnia, fabryka włókien syntetycznych (I etap), fabryka celulozy, cztery rozszarnie, zakłady graficzne „Dom Słowa Polskiego w Warszawie” (I etap), fabryka mączki rybnej we Władysławowie, cztery chłodnie, w tym dwie rybne, cztery fabryki proszku mlecznego, pięć wielkich piekarni mechanicznych.

§ 7. Nastąpi intensyfikacja procesów wytwórczych połączona ze zwiększeniem wykorzystania urządzeń produkcyjnych, mechanizacja pracy oraz normalizacja procesów technologicznych i wyrobów.

W szczególności wskutek intensyfikacji procesów wytwórczych:

w przemyśle węglowym	— zwiększy się postęp robót ścianowych o 13%, a chodnikowych o 14%;
w przemyśle naftowym	— szybkość wiercenia obrotowego zwiększy się o 6%, a udarowego o 24%;
w hutnictwie żelaza	— zmniejszy się wskaźnik objętościowy wielkich pieców o 6,5% i wzrośnie wydajność pieców martenowskich o 4%;
w przemyśle metalowym	— przez szersze stosowanie obróbki szybkościowej i zwiększenie stosowania spieków twardych wydajność obrabiarek wzrośnie o 21%;
w przemyśle chemicznym	— wykorzystanie objętości komór i wież do produkcji kwasu siarkowego wzrośnie o 11%;
w przemyśle ceramicznym	— szybkość postępu ognia przy wypalaniu cegieł wzrośnie o 9%;
w przemyśle szklarskim	— szybkość maszyn do wyrobu szkła okiennego wzrośnie o 4,5%;
w przemyśle bawełnianym	— wydajność krosien wzrośnie o 2,4%;
w przemyśle papierniczym	— wydajność maszyn produkcyjnych celulozowni wzrośnie średnio o 4,5%;
w przemyśle tłuszczowym	— wydajność ekstraktorów wzrośnie o 19%;
w przemyśle tartacznym	— roczna wydajność traku wzrośnie o 10%;
w przemyśle materiałów budowlanych	— wydajność betoniarek wzrośnie o 25%.

§ 8. Wskutek zwiększenia mechanizacji pracy osiągnięte się:

w przemyśle węglowym	— 3 $\frac{1}{2}$ krotny wzrost mechanicznego ładowania węgla;
w przemyśle metalowym	— wzrost udziału robót maszynowych o 12% i mechanizacji transportu o 33%;
w odlewniach żeliwa	— wzrost udziału formowania maszynowego o 17%;
w przemyśle szklarskim	— wzrost udziału formowania maszynowego o 23%;
w przemyśle garbarskim	— wzrost udziału operacji zmechanizowanych o 12%;
w przemyśle mater. budowl.	— wzrost mechanizacji produkcji o 16%.

§ 9. Rozszerzy się zakres stosowania nowoczesnych metod produkcyjnych, a w szczególności w porównaniu z r. 1949:

w przemyśle węglowym	— udział wydobywa ścianowego wzrośnie o 11%;
w przemyśle naftowym	— zwiększy się udział wierceń obrotowych o 27%;
w hutnictwie żelaza	— wzrośnie udział aglomeratu we wsadzie wielkopieczowym o 8%;
w przemyśle metali nieżelaznych	— udział blendy flotacyjnej wzrośnie o 13,5%, zaś udział odlewów z pieców indukcyjnych i płomiennych o 16%;
w przemyśle metalowym	— wzrośnie udział produkcji montowanej potokowo o 13%;
w przemyśle chemicznym	— przy produkcji kwasu siarkowego wzrośnie udział metody kontaktowej o 36%;
w przemyśle ceramicznym	— wzrośnie udział suszarni sztucznych do suszenia cegieł o 12%;
w przemyśle bawełnianym	— wzrośnie udział krosien automatycznych o 47%, zaś ich lamielizacja o 46%;

w przemyśle włókien sztucznych	— wprowadzone zostanie przędzenie metodą ciągłą (6,6%);
w przemyśle garbarskim	— zwiększy się udział garbnika syntetycznego o 69%;
w przemyśle materiałów budowlanych	— udział wytworów typowych wzrośnie o 35%.

II. Rolnictwo.

§ 10. Dzięki rozwojowi gospodarki socjalistycznej w rolnictwie i szerokiej pomocy Państwa dla małego i średnio-rolnych gospodarstw chłopskich, oraz wzrostowi aktywności mas pracujących chłopów i robotników rolnych, wartość produkcji rolnej przy przeciętnych warunkach klimatycznych winna osiągnąć ponad 10 mld zł w cenach niezmiennych, tj. o około 6,4% więcej niż w r. 1949, który był rokiem wysokiego urodzaju.

§ 11. Przewiduje się osiągnięcie wzrostu wartości produkcji roślinnej o około 3,7%, wzrostu wartości produkcji zwierzęcej o około 10,8%.

§ 12. Przewiduje się, że ogólna powierzchnia zbiorów osiągnie w całym rolnictwie obszar około 15.240 tys. ha, czyli o około 2,9% więcej w porównaniu do obszaru w r. 1949.

§ 13. Przewiduje się, że całkowite zbiory ważniejszych ziemiopłodów osiągną następujący poziom:

	tys. ton	w porównaniu z r. 1949 w %/o
3 zboża razem	9.585	100,2
w tym pszenica	1.975	110,9
ziemniaki	31.832	105,4
buraki cukrowe	5.640	117,8
włókniste: nasienie	72	118,0
słoma	381,6	120,0
oleiste	154,5	149,0

§ 14. Przewiduje się, że produkcja wytworów zwierzęcych osiągnie następujący poziom:

		tys. ton	w porównaniu z r. 1949 w %/o
żywiec wołowy		274,9	118,2
„ cielęcy	„	63,8	109,8
„ wieprzowy	„	802,8	112,3
„ barani	„	13,6	113,3
mleko	mil. l	7.168	117,7
jaja	mil. szt.	3.400	106,3
wetna	ton	2.392	113,0
ryby słodkowodne	tys. ton	14,8	104,2

§ 15. Przewidywany stan pogłowia żywego wyniesie w połowie r. 1950:

	tys. szt.	w porównaniu z r. 1949 w %/o
konie	2.700	106,3
bydło	6.900	108,4
trzoda chlewna	6.900	112,7
owce	1.840	113,5

§ 16. Wartość produkcji Państwowych Gospodarstw Rolnych winna wzrosnąć w porównaniu z r. 1949 o ponad 25%, przy czym wzrost w zakresie produkcji roślinnej wyniesie około 21%, a w zakresie produkcji zwierzęcej około 44%.

§ 17. Zbiory ważniejszych ziemiopłodów w Państwowych Gospodarstwach Rolnych winny wynieść:

	tys. ton	w porównaniu z r. 1949 w %/o
3 zboża	780,1	110,1
w tym pszenica	216,0	122,8
ziemniaki	1.280,0	150,8
buraki cukrowe	840,0	150,0

§ 18. Pogłowie inwentarza żywego w Państwowych Gospodarstwach Rolnych osiągnięte w połowie roku następujący stan:

	tys. szt.	w porównaniu z r. 1949 w %/o
konie	105,0	118,4
bydło	240,0	130,9
trzoda chlewna	320,0	148,7
owce	135,0	152,5
drób	379,7	577,9

§ 19. Produkcja wytworów zwierzęcych w Państwowych Gospodarstwach Rolnych wyniesie:

		w porównaniu z r. 1949 w %/o
żywiec wieprzowy	25,2 tys. ton	162,6
mleko	230 mil. l.	139,4
jaja	2,4 mil. szt.	160,0
wełna	310,0 ton	159,0
ryby słodkowodne	6,5 tys. ton	130,0

§ 20. Zaopatrzenie rolnictwa w nawozy sztuczne, wyrażone w czystym składniku, wzrosło jak następuje:

nawozy azotowe	o 10,6%
„ fosforowe	o 21,0%
„ potasowe	o 4,8%
„ wapno nawozowe	67,4%

§ 21. Stan parku traktorowego (w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM) wyniesie około 19,1 tys. sztuk i osiągnie poziom o około 40,8% wyższy od stanu z r. 1949.

§ 22. Ilość prac wykonanych w Państwowych Gospodarstwach Rolnych traktorami, w przeliczeniu na orkę średnią, wzrosło w porównaniu z rokiem 1949 o 26%.

§ 23. Liczba państwowych ośrodków maszynowych wzrosła o 100 w porównaniu z r. 1949, osiągając stan 130.

§ 24. Elektryfikacja obejmie 520 gromad wiejskich i 140 państwowych gospodarstw rolnych.

§ 25. Państwo zapewni wszechstronną pomoc powstającym spółdzielniom produkcyjnym, a w szczególności zapewni odpowiednie zaopatrzenie ich w nowoczesne środki produkcji.

III. Leśnictwo.

§ 26. Wartość produkcji leśnictwa wyniesie 272,3 mil. zł w cenach niezmiennych tj. o 5,9% więcej niż w roku 1949.

§ 27. Ogółem pozyskanie drewna wyniesie 11,730 tys. m³ czyli o 2,6% więcej niż w r. 1949.

§ 28. Mechanizacja wywozu drewna wzrosła o około 138% w porównaniu z r. 1949.

§ 29. Zalesienia bieżące i pielęgnacyjne obejmą 118 tys. ha wobec 113,62 tys. ha w r. 1949.

IV. Budownictwo.

§ 30. Wzrost wartości produkcji uspołecznionych przedsiębiorstw budowlano-montażowych w porównaniu z r. 1949 wyniesie 71,7%, w tym w przedsiębiorstwach podległych Ministerstwu Budownictwa o 64,2%.

§ 31. Wartość sprzętu w uspołecznionych przedsiębiorstwach budowlanych wyniesie (w cenach 1949 r.) 15,6 mld zł, co oznaczać będzie wzrost o 79% w porównaniu z rokiem 1949. Stopień usprzętowania w tych przedsiębiorstwach, czyli stosunek wartości sprzętu do wartości produkcji budownictwa wyniesie w r. 1950 6%, podczas gdy w 1949 r. wynosił 5,7%.

§ 32. Zmechanizowanie ważniejszych robót w przedsiębiorstwach podległych Ministerstwu Budownictwa osiągnie w zakresie robót ziemnych ponad 26%, w robotach żelbetowych ponad 65%.

V. Komunikacja i łączność.

§ 33. Przewozy towarowe w poszczególnych rodzajach transportu wyniosą:

	mil. ton	w porównaniu z 1949 r. w %/o
koleje normalno-torowe i dojazdowe	— 152,2	103,6
państwowa komunikacja samochodowa	— 7,2	163,6
żegluga śródlądowa	— 1,2	116,4
żegluga pełnomorska	— 2,1	118,2

§ 34. W poszczególnych rodzajach transportu zapewnione zostaną warunki dla wykonania następujących zadań w zakresie przewozów osobowych:

	mil. osób	w porównaniu z 1949 r. w %/o
koleje normalno-torowe i dojazdowe	— 534,0	110,3
państwowa komunikacja samochodowa	— 44,2	147,3
żegluga śródlądowa	— 0,72	102,1
komunikacja lotnicza wewnętrzna	— 0,09	120,3

§ 35. Nastąpi usprawnienie eksploatacji w poszczególnych rodzajach transportu przez poprawę wskaźników techniczno-ekonomicznych.

W szczególności w porównaniu z r. 1949 nastąpi:

- w zakresie kolei normalno-torowych
  - zmniejszenie współczynnika obrotu wagonu towarowego do 5,9 dni tj. o 1,7%;
  - zwiększenie średniego przebiegu na dobę parowozu w pociągach towarowych do 166 km, tj. o 5,9%;
- w państwowej komunikacji samochodowej
  - zwiększenie szybkości technicznej o 3,5% w przewozach osobowych oraz o 2,4% w przewozach towarowych,
  - zwiększenie współczynnika wykorzystania taboru o 2,9% w przewozach osobowych oraz o 9,1% w przewozach towarowych.

§ 36. W zakresie usług pocztowo-telekomunikacyjnych zostanie zapewnione doręczenie 820 tysięcy przesyłek listowych zwykłych, co będzie stanowiło wzrost o około 5%, przesłanie 510 tys. czasopism, co będzie stanowiło wzrost o około 23%, przeprowadzenie 43 tysięcy telefonicznych rozmów międzymiastowych, co będzie stanowiło wzrost o około 11% w porównaniu z r. 1949.

Dalsze polepszenie usług pocztowo-telekomunikacyjnych nastąpi przez uruchomienie 138 nowych placówek pocztowo-telekomunikacyjnych, wzrost liczby listonoszy wiejskich do 12.580, tj. o 14,8%, wzrost mechanicznego taboru pocztowego o 24,2%, wzrost liczby aparatów telefonicznych o 9,9% — w porównaniu z r. 1949.

VI. Handel wewnętrzny.

§ 37. Całkowita masa towarowa rynkowa, rozpraważana przez handel detaliczny państwowy, spółdzielczy i prywatny winna wzrosnąć w porównaniu z r. 1949 o około 8% w cenach porównywalnych.

§ 38. Obroty w detalicznym handlu uspołecznionym w cenach porównywalnych wzrosną o 48%.

§ 39. Sieć uspołecznionego handlu detalicznego osiągnie ponad 49 tysięcy punktów, tj. wzrosła w porównaniu z r. 1949 o 17%.

Sieć miejskiego handlu detalicznego zostanie rozbudowana do 2.213 punktów o łącznym obrocie 130 mld zł w cenach 1950 r.

§ 40. Przeciętne obroty na jeden punkt sprzedaży detalicznej w handlu uspołecznionym w cenach porównywalnych wzrosną o 27%.

VII. Rozwój oświaty, kultury i ochrony zdrowia.

§ 41. W oparciu o wzrost wydatków na rozwój oświaty, kultury, ochronę zdrowia i opiekę społeczną w budżecie państwowym oraz planach finansowych uspołecznionych przedsiębiorstw, a także w budżetach samorządowych i w budżetach związków zawodowych nastąpi wydatny wzrost usług kulturalnych i socjalnych.

§ 42. Na kursach zawodowych oraz w szkołach przysposobienia zawodowego zostanie przescholonych ogółem 335,6 tys. osób, tj. o 27% więcej niż w r. 1949.

§ 43. Ilość uczniów w szkołach zawodowych I stopnia wzrosła o 12% osiągając liczbę 397,8 tys. osób. Ogólna liczba absolwentów szkół zawodowych I stopnia wzrosła o 28% osiągając liczbę 79,0 tys. osób.

§ 44. Ilość uczniów w szkołach zawodowych II stopnia wzrosła o 18,9% osiągając liczbę 156,3 tys. osób. Ogólna liczba absolwentów szkół zawodowych II stopnia wzrosła o 44%, osiągając liczbę 32,7 tys. osób.

§ 45. Liczba studentów w wyższych szkołach zawodowych i akademickich wyniosła 121 tys. osób, tj. wzrosła w porównaniu z r. 1949 o 6%. Ogólna liczba absolwentów szkół wyższych zawodowych i akademickich wyniosła 15 tys. osób, tj. wzrosła w porównaniu z r. 1949 o 77%, w tym wzrost absolwentów szkół technicznych wyniosła 109%, a szkół rolniczych i leśniczych — 104%.

§ 46. Liczba dzieci w przedszkolach wzrosła o 17,5% osiągając liczbę 343 tys.

§ 47. Liczba absolwentów szkół ogólnokształcących stopnia licealnego wyniosła 24,2 tys., czyli wzrosła o 37,5%.

§ 48. Kursy likwidacji analfabetyzmu osiągną ilość 50 tys., tj. o 79% więcej niż w roku 1949. Na kursach tych przescholonych zostanie 750 tys. osób, tj. o 53% więcej niż w roku 1949.

§ 49. Upowszechnienie kultury następować będzie w oparciu o rozbudowę domów kultury, świetlic i zespołów oświatowych i artystycznych.

Powstaną 74 domy kultury, 3,4 tys. świetlic oraz ponad 14 tys. amatorskich zespołów świetlicowych.

§ 50. Łączny nakład książek i broszur wzrosła o 16% w porównaniu z r. 1949 osiągając liczbę 85 mil. egzemplarzy. Łączny nakład dzienników wzrosła o 18%, a czasopism o 36% w porównaniu z r. 1949.

§ 51. Rozwój radiofonizacji zapewni wzrost liczby radioabonentów w całym kraju o 19,6%, przy czym liczba radiofonizowanych wsi wyniosła — 6.200, tj. o 24% więcej niż w r. 1949.

§ 52. Liczba kin typu miejskiego wzrosła o 4,2%, a liczba kin typu wiejskiego wzrosła pięciokrotnie.

§ 53. Liczba przedstawień w teatrach dramatycznych wzrosła do 17,8 tys., tj. o 29%.

§ 54. W dziedzinie lecznictwa zamkniętego liczba łóżek szpitalnych osiągnie 95,8 tys., tj. o ponad 7% więcej niż w r. 1949. Liczba łóżek w sanatoriach przeciwgruźliczych wzrosła do 16,9 tys., tj. o 26%.

W dziedzinie lecznictwa otwartego ilość ośrodków zdrowia osiągnie 1.352, tj. o 12% więcej niż w r. 1949. Ilość ośrodków zdrowia na wsi wzrosła do 771, tj. o 15,2%.

§ 55. Rozwój wczasów wyraził się w zwiększeniu liczby miejsc w domach wypoczynkowych do 36,6 tys., tj. o 3% w porównaniu z r. 1949 i w zwiększeniu liczby osób korzystających z wczasów do 546 tys., tj. o 28,8%. Liczba pracowników fizycznych korzystających z wczasów wzrosła o 42%.

§ 56. Liczba osób, objętych wychowaniem fizycznym, wzrosła do 5 mil., tj. o 13,6% w porównaniu z r. 1949.

§ 57. W dziedzinie opieki społecznej szczególny nacisk położony będzie na opiekę nad matką i dzieckiem. Liczba żłobków wzrosła do 559, tj. w porównaniu z r. 1949 o 18%, a liczba miejsc o 37%.

§ 58. W dziedzinie wczasów letnich dla dzieci i młodzieży nastąpi wzrost liczby punktów kolonijnych do 4.300, tj. o 7% w porównaniu z r. 1949, a liczba korzystających wzrosła do 581 tys., tj. o 5%. W ramach akcji społecznej liczba punktów kolonijnych wzrosła w porównaniu z r. 1949 o 50%, a liczba korzystających o 59%.

§ 59. Liczba zakładów opieki nad dziećmi i młodzieżą wzrosła o 40, a liczba miejsc w zakładach — o 4,7 tys., czyli o 11% w porównaniu z r. 1949.

VIII. Gospodarka komunalna i mieszkaniowa.

§ 60. Korzystanie z urządzeń wodociągowych udostępnione zostanie 66% ogółu ludności miejskiej, a korzystanie z urządzeń kanalizacyjnych 58% tej ludności. Oznacza to, że z ogółu ludności miejskiej korzystać będzie z urządzeń wodociągowych o 3% więcej niż w r. 1949, i urządzeń kanalizacyjnych o 3% więcej niż w r. 1949.

§ 61. Rozpoczęta zostanie budowa nowej sieci wodociągowej w okręgu przemysłowym Górnego Śląska oraz nastąpi rozbudowa sieci wodociągowej w Łodzi.

§ 62. W dziedzinie komunikacji miejskiej tabor zwiększy się w porównaniu z r. 1949 o 67 autobusów i trolleybusów oraz 180 wagonów tramwajowych.

§ 63. Stan zasobów mieszkaniowych w miastach wyniesie na koniec 1950 roku ogółem 5.137,5 tys. izb mieszkalnych, tj. o 77,5 tys. izb więcej niż w roku 1949.

§ 64. W ramach gospodarki uspołecznionej oddanych będzie do użytku 63,5 tys. izb, w tym 53,3 tys. izb przez Zakład Osiedli Robotniczych. Budownictwo to uwzględni przede wszystkim potrzeby rozbudowującej się gospodarki narodowej i klasy robotniczej.

§ 65. Nastąpi znaczne wzmocnienie akcji kapitalnych remontów w ramach Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej wyrażające się wzrostem wartości remontów o 93% w porównaniu z r. 1949.

IX. Wydajność pracy, zatrudnienie i płace.

§ 66. W wyniku postępu technicznego, organizacji, rozwoju współzawodnictwa i ruchu racjonalizatorstwa oraz podniesienia kwalifikacji pracowników:

w przemyśle państwowym, wydajność pracy robotników produkcyjnych, mierzona wartością produkcji w cenach niezmiennych na 1 robotnika produkcyjnego w roku wzrosła o 8,4% w porównaniu z rokiem 1949;

w uspołecznionych przedsiębiorstwach budowlanych wartość przerobowa w roku na 1 robotnika wzrosła o 12,5%;

w komunikacji kolejowej normalnotorowej wydajność pracy w ilości brutto-tono-km w ruchu osobowym i towarowym, przypadająca na 1 pracownika eksploatacyjnego w roku, wzrosła o 5,7%;

w Państwowych Gospodarstwach Rolnych wydajność pracy, mierzona wartością produkcji w cenach niezmiennych na 1 pracownika w roku wzrosła o 9,5%.

§ 67. W podstawowych gałęziach przemysłu państwowego wydajność pracy robotników produkcyjnych mierzona wartością produkcji na robot./godz. robotnika produkcyjnego wg cen niezmiennych wyniosła w porównaniu z r. 1949:

	w %
w energetyce	104,9
w przemyśle węglowym	107,0
„ „ naftowym	101,8
„ „ hutniczym	106,2
„ „ maszyn ciężkich	109,0
„ „ motoryzacyjnym	129,9
„ „ elektrotechnicznym	107,2
„ „ chemicznym	106,1
„ „ mineralnym	103,0
„ „ bawełnianym	104,9
„ „ wełnianym	109,0
„ „ papierniczym	106,0
„ „ drzewnym	107,5
„ „ cukrowniczym	113,0
„ „ fermentacyjnym	114,2

§ 68. Państwo zapewni najbardziej sprzyjające warunki dla dalszego rozwoju ruchu współzawodnictwa pracy i nowatorstwa, dla oparcia go o masowe indywidualne i zespołowe zobowiązania obejmujące ilość, jakość i obniżenie kosztów produkcji.

§ 69. Stan zatrudnienia poza rolnictwem wzrosła w 1950 roku w porównaniu z 1949 r. o około 8%.

§ 70. Stan zatrudnienia w gospodarce socjalistycznej wzrosła w 1950 roku w porównaniu z 1949 r. o 14%, w tym w przemyśle państwowym o 9%.

§ 71. Nastąpi wzrost funduszu płac w gospodarce socjalistycznej. Wzrost ten określi zwiększenie zatrudnienia i wydajności pracy.

X. Dochód narodowy.

§ 72. W wyniku wzrostu wydajności pracy i zatrudnienia we wszystkich działach produkcji materialnej oraz dzięki oszczędnościom w zużyciu środków produkcji, dochód narodowy w r. 1950 wyniosła 22,1 mld zł w cenach

niezmiennych, czyli wzrosło o 15,2% w porównaniu z rokiem 1949.

§ 73. Z ogólnej sumy dochodu narodowego przypadnie na dochód wytworzony:

— w przemyśle i rzemiośle	45,2%
— rolnictwie	26,6%
— budownictwie	7,0%
— komunikacji i łączności	10,6%

§ 74. W związku z umocnieniem i rozszerzeniem gospodarki socjalistycznej przypadnie na dochód narodowy, wytworzony w tej gospodarce około 69%, wobec około 64% w r. 1949.

§ 75. Część dochodu narodowego, przeznaczona na spożycie indywidualne, wzrosło o około 8% w porównaniu z rokiem 1949.

Część dochodu narodowego, przeznaczona na akumulację, stanowić będzie 22% dochodu narodowego, przy czym akumulacja wzrosła o 19% w porównaniu z r. 1949.

XI. Inwestycje i kapitalne remonty.

§ 76. Nakłady na inwestycje wyniosą 446,3 mld zł w cenach 1949 r., w tym nakłady ze środków limitowanych 94%, a ze środków nielimitowanych 6%. Wzrost nakładów inwestycyjnych wyniesie 36% w porównaniu z r. 1949. Wzrost ten wyniesie w zakresie:

przemysłu	—	50%
rolnictwa	—	24%
komunikacji i łączności	—	23%
obrotu towarowego	—	19%
urządzeń socjalnych i kulturalnych	—	57%
budownictwa mieszkaniowego	—	28%
gospodarki komunalnej	—	80%

§ 77. Nakłady na kapitalne remonty wyniosą 61,9 mld zł w cenach 1949 r., w tym nakłady ze środków limitowanych wyniosą 79%, a ze środków nielimitowanych 21%. Wzrost nakładów na kapitalne remonty wyniesie 156% w porównaniu z r. 1949.

§ 78. Z ogólnych nakładów na inwestycje przeznaczają się na inwestycje produkcyjne

—	77,1%
w tym:	
przemysł	— 40,2%
rolnictwo i leśnictwo	— 11,2%
komunikacja i łączność	— 17,0%
obróty towarowy	— 4,5%
przedsiębiorstwa budowlane	— 4,2%
na inwestycje nieprodukcyjne	— 22,9%

w tym:	
urządzenia socjalne i kulturalne	— 9,5%
budownictwo mieszkaniowe	— 7,9%
budownictwo administracyjne	— 1,2%
gospodarka komunalna i inne	— 4,3%

§ 79. Z ogólnych nakładów na kapitalne remonty przeznaczają się na:

przemysł	— 36%
rolnictwo i leśnictwo	— 1%
komunikację i łączność	— 37%
obróty towarowy	— 3%
przedsiębiorstwa budowlane	— 1%
urządzenia socjalne i kulturalne	— 2%
gospodarka komunalna i mieszkaniowa	— 20%

XII. Szczegółowy plan gospodarczy.

§ 80. Na podstawie niniejszej uchwały Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zatwierdza w terminie do dnia 15 marca 1950 r. szczegółowy plan gospodarczy na rok 1950, określający zadania w zakresie: przemysłu, rolnictwa i leśnictwa, budownictwa, transportu i łączności, obrotu towarowego, rozwoju techniki, oświaty i szkolenia zawodowego, kultury, ochrony zdrowia i kultury fizycznej, opieki społecznej, gospodarki mieszkaniowej i komunalnej, wydajności pracy i zatrudnienia, bez-

pieczeństwa i higieny pracy, oraz dochodu narodowego i bilansów materiałowych.

§ 81. Szczegółowy plan gospodarczy na rok 1950 zostanie uzupełniony: planem obrotów z zagranicą, planem obniżenia kosztów własnych w gospodarce narodowej, programem finansowym szczegółowego planu gospodarczego oraz bilansem gospodarki narodowej w cenach bieżących w terminie do dnia 31 marca 1950 r. Plany te po ich zatwierdzeniu przez Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego staną się częścią Szczegółowego Planu Gospodarczego na rok 1950 i obowiązować będą w stosunku do nich postanowienia o zatwierdzaniu i kontroli wykonania planów (§ 32—94).

XIII. Zatwierdzanie i kontrola wykonania planów.

§ 82. Na podstawie Szczegółowego Planu Gospodarczego na rok 1950 Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego zatwierdza plany ministrów i innych władz centralnych w układzie przez nią ustalonym.

§ 83. Na podstawie planów zatwierdzonych przez P. K. P. G. ministrowie i kierownicy innych centralnych jednostek planujących zatwierdzają plany dla jednostek bezpośrednio im podległych, te zaś jednostki zatwierdzają plany dla wszystkich podległych im jednostek wykonujących plan aż do zakładów pracy włącznie. Zadania planu dla poszczególnych zakładów pracy i ich oddziałów będą podane do wiadomości pracowników, a ponadto każdy pracownik będzie należycie poinformowany o jego indywidualnych zadaniach w zakresie wykonania planu.

§ 84. Właściwi ministrowie i kierownicy innych centralnych jednostek planujących odpowiadają za wykonanie zadań planu wyznaczonych podległym im jednostkom. Kierownicy jednostek podległych ministerstwu i innym centralnym jednostkom planującym odpowiadają za wykonanie planu przez jednostki niższe, niezależnie od odpowiedzialności kierowników tych jednostek za wykonanie planu w zakresie im powierzonym.

§ 85. Właściwi ministrowie i kierownicy innych centralnych jednostek planujących przeprowadzają kontrolę w toku wykonywania planu (kontrolę bieżącą), każdy w swoim zakresie działania, a Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego w stosunku do całości zadań objętych Szczegółowym Planem Gospodarczym.

§ 86. Ministerstwa i inne centralne jednostki planujące oraz wszystkie jednostki wykonujące narodowy plan gospodarczy obowiązane są do:

— składania sprawozdań z wykonania planu w terminach i w formie wskazanych w odpowiednich przepisach,

— systematycznej bieżącej kontroli wykonania planu, zarówno statystycznej jak i operatywnej (na terenie przedsiębiorstw i zakładów, majątków rolnych itp.).

§ 87. Zakres, terminy i formę sprawozdań z wykonania planu, sporządzonych przez ministerstwa i inne centralne jednostki planujące, ustali zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 88. Za zgodność sprawozdań ze stanem faktycznym odpowiedzialni są kierownicy jednostek sporządzających sprawozdania i kierownicy służb planowania i statystyki w tych jednostkach oraz kierownicy jednostek bezpośrednio nadrzędnych i kierownicy służb planowania i statystyki w tych jednostkach.

§ 89. Kontrola wykonania planu ma na celu ustalenie zakresu wykonania planu względnie przyczyn jego niewykonania. Kontrola ta winna również ujawniać ukryte rezerwy i możliwości produkcyjne i powodować wykorzystanie ujawnionych rezerw.

Kontrolę wykonania planu wykonują kierownicy jednostek planujących poprzez właściwe służby fachowe przy udziale służb planowania, które winny koordynować zakres prac. Służby te kontrolują wykonanie planu zarówno w zakresie działania danej jednostki organizacyjnej jak i jednostek podległych. Wykonywanie kontroli inspekcyjnej w jednostkach podległych winno odbywać się przy udziale przedstawiciela służby planowania w jednostce kontrolowanej.

§ 90. Kontrola inspekcyjna w jednostkach podległych winna być dokonywana co najmniej dwa razy do roku. Sprawozdania pokontrolne winny być przesyłane do jednostki bezpośrednio nadrzędnej nad jednostką wykonującą kontrolę.

§ 91. Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

go określi w drodze zarządzenia udział przedstawicieli kontroli wewnętrznej w kontroli wykonania planu przeprowadzanej przez służby planowania. Zarządzenie to wydane będzie za zgodą Rady Państwa.

§ 92. Zobowiązuje się Ministra Finansów do wydania zarządzenia regulującego udzielanie przez banki finansujące Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej organom terenowym wszelkich materiałów i informacji, które są niezbędne dla kontroli wykonania planów, a które uzyskane zostały przez banki w wyniku kontroli finansowej.

§ 93. Kierownicy przedsiębiorstw i zakładów pracy winni systematycznie informować pracowników na naradach wytwórczych o wynikach wykonania planu, a w wypad-

kach niewykonania planu o wynikach przeprowadzonej kontroli.

§ 94. Obowiązki i uprawnienia biur regionalnych P.K.P.G. w zakresie kontroli wykonania planu i sprawozdawczości ustali zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 95. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom.

§ 96. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

Redakcja i Administracja: Warszawa, ul. Bracka 20. Telefony: Redakcja 864-75, 867-28, Administracja 864-74

PRENUMERATA „Monitora Polskiego” wynosi: cz. A - rocznie zł 1.800, półrocznie zł 1.000, kwartalnie zł 500, cz. B - kwartalnie zł 750, obie części A - B - rocznie zł 4.500, półrocznie zł 2.300, kwartalnie zł 1.200. Prenumeratę „Monitora Polskiego” oraz ogłoszenia przyjmuje Oddziały PAP: Łódź, Piotrkowska 133; Kraków, Rynek Kleparski 4; Katowice, Jana II, Poznań, Mielżyńskiego 8; Bydgoszcz, Libelta 4; Wrocław, Traugutta 35; Konto czekowe P.K.O. Warszawa Nr 1-4797.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji „Monitora Polskiego” w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.